



*Anatolij Solonicyn jako
Spisovatel ve Stalkerovi*

Autor: Mark Gullick

Všichni studenti moskevské konzervatoře z Šostakovičovova ročníku byli zastřeleni. Do posledního, na Stalinův rozkaz. A když se ptali... čím tomuto osudu unikl, Stalin řekl: „Šostakovič um psát hudbu k filmům. Tu potřebujeme, protože potřebujeme film. Filmem totiž můžeme působit přímo na myšlení mas!“ — Jonathan Bowden, „Hans-Jürgen Syberberg: Leni Riefenstahl's Heir“

Sovětské úřady mi plivly na duši. – Andrej Tarkovskij

Sovětský svaz byl lidstvu strašlivým prokletím, a jak tomu u takovýchto prokletí zpravidla bývá, mohou se s námi táhnout. Fanatická komunistická ideologie SSSR drtila ducha obyvatel země a desítky milionů z nich nakonec zavraždila. Co se jejího působení na kulturu týče, sotva nalezneme lepší a názornější příklad nihilismu než sovětské nakládání s umělci. Přesto tento neúspěšný lidský experiment vydal velké kulturní počiny, ovšem pravda spíš navzdory než díky sovětským úřadům. S tím jak se Británie i Amerika stále těsněji přibližují ovzduší všudypřítomné a vševidoucí cenzury, stále podobnější Sovětskému svazu, tak může být dosti poučné podívat se na jedno z těch děl a příběh jeho vzniku.

(Pokračování textu...)